

Graduation work of Martino Lampis is one of the first final projects of the students following English Masters at Faculty of Architecture. These students came to the Faculty after finishing Bachelor study at different architecture schools elsewhere.

Differences in education have undisputable impact on very short duration of the Master phase.

Martino started his final year with a high ambition by preparing „diploma seminar“ about the Prague quarter HOLEŠOVICE. Step by step he learned the complexity of this area, long term development including present visions. Thanks to this database of information he got a more realistic view on the area.

It resulted into the description of the assignment as a formal beginning of the Graduation project. In this document is the project limited to an area due to the north of Holešovice station – so called „Wolf-Prefa factory, a postindustrial place, which remembers on the large scale production of prefabricated panels necessary for large housing estates on the northern edge of Troje valey.....

Martino working method in the beginning could be called „searching for the limits“. He worked on an own urban sketch plan and researched capacity of the area, checking lowest and highest density for a plan consisting residential and recreational program. He presented rough sketch models, which allowed him to realize the scale of complicated area. Step by step he came to the essence of his project – the position of cultural center closed to the river bank and in short connection to the existing station. This phase of his work brought many fruitful debates about the future character of the area, necessity and program of cultural institutions. Time spent on this clarification took a large part of the 14weeks term. Nevertheless it brought the student in a clear position, giving him fixed ground under his feet – related to his previous experience.

The size of the cultural center, which was developed by the student under way, is giant - but taking into account the ambitions of the Prague 7 municipality – not unrealistic.

During this programmatic phase there arised the difference between our students and the students from elsewhere. Our students are used in different semestral projects to build-up a program (often consulted by real clients). In a way that the basic concept could be controled by requirements of the written program. Martino's approach was different : the program was permanently changable, design was developed autonomously. Student followed a similar approach even in the case of technical quality of the project.

The structural solutions, energetic concept and fire security were in an intensive way discussed, but in a very different proces than we are used during our complex design projects.

My doubts concern the follow-up of the work, not the intensity of the work. Martino worked on the project very intensive and during the given time he reached a convincing result.

Both main parts of the project : **The circular galery building and the cubic volume** devoted to performances are clearly organized and have a transparent character....

If we look at the pair closer – their mutual relation is balanced and the relation to the riverside is clear. The programming of the lower parts is strogly influenced by the danger of regular floodding. Entrace for the public is lifted into a common monumental bridge; the visitor may choose his further way. Both volumes are independent and could function without the other building.

The circular galery is in the essence a very conservative galery space, the visitor should follow the regular segments. The installation of the art production in the segments doesn't give much flexibility. Everything is subordinated to the outer form, not to the galery possibilities. The autor doesn't solve the quality of lighting, the specification of light intensity is not described.

The cubic open space of the second building suggests „multimedial flexibility“ – further not specified. Acoustic comfort within the large open space is not researched. The small „theater box“ free hanging in the large void has very limited possibilities of circulation (public / actors / handicaped...) Necessary space for technical supply systems are not solved.

Double building should play also a role as back-stage facility for possible external activities in the riverside area. In the space between the river and the large buildings could find place music festivals, outer performances and other events – all inspired by „fun-palace“ of Cedric Price and others. Unfortunately the autor missed the concentration and energy for this part of the project – so we have to imagine activities just according to several sketches. The relations of different activities for public space are also intended, but not really defined.

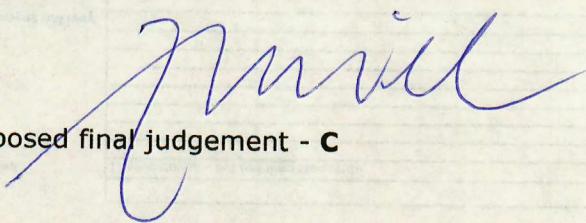
In final evaluation of the project should be mentioned that the original ambition was a heavy load for the student. Our permanent discussion was about focusing on main issues. The presented project is in my opinion, thanks to the students talent and will, delivered in acceptable quality. Unfortunately many aspects of the work are superficially touched, the main motivation is pure esthetical.

The final result allows no doubt about the ability of Martino Lampis to work on large projects in the future. Respecting all differences in approach, I am sure Martino Lampis will be an CTU engineer with a good quality.

Prof. Z. Zavřel

V Praze 30-05-2018

Proposed final judgement - C

Diplomní projekt Martina Lampise je jedním z prvních diplomních projektů anglicky mluvících magistrů, kteří se přihlásili na naši fakultu po ukončení bakalářského studia na jiné škole. Odlišné předchozí vzdělání se samozřejmě promítá i do poměrně krátké magisterské fáze na naší škole. Martino vstoupil do přípravy Diplomní práce v Diplomním Semináři s velkými ambicemi, které jsme postupně společně dostávali do reálného rozdílu. Původní fascinace celým obloukem HOLEŠOVIC vedla k seznámení s komplexní problematikou tohoto území, jeho vývojem i současnými představami.... Výsledkem pak bylo celkem reálné zadání diplomní úlohy (viz zadání) - ohraničeného území na severní straně Holešovického nádraží - v místě „Wolf-Prefa factory“; dnes ovládaném opuštěnou výrobou prefabrikovaných betonových velkorozměrných panelů. Vzpomínkou na budování "Severního města" - velkých sídlišť na pražských severních terasách nad Trojskou kotlinou.

Martino začal pracovat metodou "hledání limitů" - zpracovával vlastní územní studie s minimální a maximální hustotou zastavění tak, aby si ověřil kapacitu území. Studie prezentoval v hrubé formě v modelech, které mu pomohly si uvědomit velké měřítko řešené plochy. Postupně se propracovával k podstatě svého zadání, kterým mělo být kulturně společenské centrum. Urbanistické studie bohužel jen zkoumají městskou kompozici, aniž by se důsledně zabývaly otázkou hustoty, prolínáním funkcí či stupně mobility a zásobováním. Přechod od hrubých skic a modelů - urbanistických kapacitních studií k návrhu konkrétního objektu probíhal s mnoha diskusemi o charakteru území a především o potřebě a reálném programu nového kulturního centra. Škoda, že jsme se k těmto debatám nedostali již při formulování zadání před zahájením projektu. Strávili jsme těmito přípravnými debatami určitě třetinu času vymezeného pro DP. Poté, kdy se Martino rozhodl pro využití střední části území pro kulturně zaměřené centrum volného času - dostal diplomant více pevné půdy pod nohami - což evidentně souviselo s jeho předchozími zkušenostmi.

Rozsah samotného centra, jehož program diplomant za pochodu utvářel, je gigantický, ale vzhledem ke kulturním ambicím Prahy 7 není zcela nereálný. Při tvorbě programu jsme narazili na velmi odlišnou zkušenosť, kterou mám s našimi vlastními studenty: po mnoha semestrálních projektech jsou studenti zvyklí na faktickou tvorbu programu, která předchází vlastnímu projektu a je detailně analyzována a probrána (i s možnými klienty). Je tedy svým způsobem kontrolovatelná. Martinův postup byl odlišný - program se průběžně přizpůsoboval návrhu a návrh se vyvíjel velmi autonomně. Obdobně tomu bylo i s technickou kvalitou projektu. Statické řešení, energetická koncepce a požární ochrana byly intenzivně diskutovány - ale trochu v opačném sledu než jsme zvyklí z našich komplexních projektů.....

Moje předchozí pochybnosti se týkají především postupu, nikoliv intenzity práce diplomanta. Martino se projektu velmi intenzívne po celou vymezenou dobu věnoval a dosáhl přesvědčivého, byť ne vždy jasného výsledku.

Obě hlavní součásti : **galerijní kruhová stavba i kubický prostor** určený pro performance jsou jasně zorganizovány a mají vlastní transparentní charakter.... Podíváme-li se na dvojici staveb blíže - důležitý je jejich vzájemný vztah a způsob jakým jsou osazeny do poříční krajiny. Vzhledem k nebezpečí záplav jsou spodní patra vymezena méně zranitelných součástem. Nástup publika je řešen společným monumentálního vstupem, kde si návštěvník může vybrat mezi kruhovou galerií a kubickým mediálním prostorem. Obě součásti jsou natolik samostatné, že mohou fungovat i nezávisle, bez druhé věže. **Kruhová galerie** je ve své podstatě velmi konzervativním galerijním prostorem, kde je návštěvník nucen v daném pořadí sledovat následně segmenty, které mají omezené možnosti pro odlišné instalace. Vše je podřízeno vnější formě, nikoliv galerijní možnostem. Pro jaký typ umění je galerie určena, jaká kombinace umělého a přirozeného osvětlení bude k dispozici - to autor zatím neřeší.....

Kubický otevřený prostor druhé stavby, v němž je zavěšen teatrální box, sugeruje "multimediální flexibilitu" , ale autor se tímto pojmem dále detailně nezabývá....

Akustická pohoda velkého otevřeného prostoru není blíže definována.' Z hlediska divadelního provozu jsou možnosti velmi omezené, pohyb publika, cirkulace účinkujících a případné zázemí pro techniku nejsou blíže řešeny.

Dvojitá stavba má mít i charakter zázemí pro případné vnější aktivity, které jsou velmi skicovitě naznačeny. Břeh řeky je upraven tak, aby se v prostoru mezi stavbami a řekou mohly konat hudební festivaly, performance a jiné události; inspirováno projekty „fun-palace“ Cedrica Price ad.

Bohužel při rozpracování na tyto vnější atrakce již nezbývalo ani energie ani koncentrace autora. Základní myšlenka pevného dvoudílného zázemí a flexibilního "festivalového" sousedního prostoru byla sice vyslovena, ale blíže není specifikována. Souvislosti s veřejným prostorem jsou jen naznačeny, nikoliv důsledně dořešeny.

V celkovém hodnocení práce Martina Lampise nutno konstatovat, že počáteční ambice stála studentovi spíše v cestě k soustředění na podstatu projektu.

Přesto díky svému talentu i vůli dopracoval projekt do přijatelné kvality. Škoda, že dílčí aspekty práce jsou jen velmi povrchně dotčeny a hlavní motivace zůstává především intuitivně estetická. Rozsah práce i její závěrečná prezentace ale nenechávají pochybnosti o schopnostech absolventa.

Věřím, že přes všechny odlišnosti od našich zavedených standardů neudělá ML pražské škole svým novým inženýrským diplomem žádnou ostudu!

Prof. Z. Zavřel

Navrhované hodnocení - C

V Praze 30-05-2018